

חלקי בקהילתי

גליון 264

פורים תיירה

מדור הלכתי

עמוד 2

חכם בלילה

חלקי בעבודתי

עמוד 3

מיהו עמלק

מחץ לקופסא

עמוד 4

לך תשווקתי

פורים כיפורים

עמוד 4

סוכני דירוג

שמח בחלקי

עמוד 7

האוניברסיטה של החיים

דברים כהווייתם

עמוד 8

נשות חלקי בקהילתי

להצטרפות:
050-4202339

יהי חלקי עמהם

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א | ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

הגוף והגורל היהודי

"כי המן האגני צורר כל היהודים".

הוא שנא את כולנו, רבנים, אברכים ובעלי בתים העמלים לפרנסתם, חרדים וחילונים, אשכנזים וספרדים - הוא שנא את כולנו רק בגלל שאנחנו יהודים. כי יהודי - באשר הוא, הוא יצירה אלוהית שתפקידו להיות 'שגריר' של אלוהים בעולם, ובעצם קיומו הוא מלמד את העולם שיש לו אלוהים - והוא דורש מכולם להיות טובים יותר, ערכיים יותר ומוסריים יותר.

זהו עוד טעם לחובת ההתבסמות במשתה היין של פורים. כי כששותים ומאבדים קצת את הראש, והיהודי נשאר כביכול רק עם הגוף שלו - בלי ה'ראש', הוא מראה את השמחה שלו בעצם קיומו של הגוף היהודי. לכל יהודי יש גוף שהוא אחר, גוף שהוא קדוש ושונה, גוף שהוא במהותו טוב יותר ושואף לטוב, ואפילו אם הוא שיכור שאיבד את הראש ונשאר לו רק הגוף, יש לו סיבה גדולה לשמוח...

שמחת פורים

נס פורים לימד אותנו עד כמה צריך יהודי להאמין בה' בכל מצב, ושאיפילו בזמן של גלות והסתור פנים, כשהאמונה נראית רחוקה, הקב"ה יעשה 'ונהפוך הוא' ויסדר את העניינים בצורה מופלאה. משום כך, בפורים 'הופכים' קצת את הראש ומתבסמים, כדי שאפשר יהיה להסתכל על המציאות באור אחר ובעיניים של אמונה. בפורים אפשר להגיע לדרגת אמונה גבוהה יותר מהאמונה הרגילה של כל השנה. זהו אולי הטעם שנוהגים להתחפש בפורים, כדי להראות שעל כל החיים ולפעמים על כל האנשים מסביב יש מסיכה - ומאחורי כל מאורע בחיים מסתתר הקב"ה. מי שזוכה - יכול לגלות בפורים את אמיתות החיים, ולראות את מה שמסתירה המסכה

של עולם השקר. זהו ייחודו של נס פורים יותר משאר כל הניסים שהיו לעמנו, שדווקא בעקבותיו יש לשמוח מאוד.

הגורל היהודי

כך נאמר במגילה: "על כן קראו לימים האלו פורים על שם הפור".

לכאורה, הגורל והפור היו רק חלק

נקהלו היהודים צילום: ברוך יערי - נשמת ירושלים

קטן ממאורעות הפורים, הם אינם שייכים כל כך לעצם הנס, ויש לתמוה מדוע נקרא שם המועד של פורים על שם דבר צדדי בסיפור - כמו הגורל שהפיל המן?

ללמדנו שהכל מכוון מלמעלה, אפילו על איזה צד תיפול הקובייה... כשיודעים שאלוקים מסובב את הכל לטובתנו, אין מה לדאוג. כשיש אמונה, אין דאגה, ואז מתפרצת לה השמחה. בחז"ל מבואר שהאידיאולוגיה של המן הייתה שכל מה שקורה מסביב הוא מקרה, ואין שום דבר שמכוון מלמעלה בודאי לא גורל, שהוא מקרי לחלוטין. ניצחון האמונה בפורים הייתה הידיעה העוצמתית בהשגחת ה' על כל צעד ושעל, ואפילו הגורל, גם הוא נקבע בהשגחה פרטית. כשיודעים שאלוקים

הזוכה - יכול לגלות בפורים את אמיתות החיים, מאחורי המסכה של עולם השקר

מסובב את הכל לטובתנו - אין מה לדאוג, כי כשיש אמונה, אין דאגה, ודווקא אז - יכולה לבוא השמחה. ייחודיותו של נס פורים הייתה שהוא לימד עד כמה צריך יהודי להאמין בה' בכל מצב. אפילו בזמן של גלות והסתור, הקב"ה יעשה 'ונהפוך הוא' ויגלה את הסדר הטוב והמדויק שבו הוא מנהיג את עולמו.

מגילת אסתר - מושל ונמשל

'המלך' הוא הקב"ה. 'ישתי' מייצגת את אומות העולם המתחרות על לב 'המלך'. בשעת מבחן הם לא נאמנים, הם אגואיסטים, הם נכשלים ומסולקים. 'המן הרשע' הוא הנציג והאידיאולוג של כוחות הרע שיש בעולם. 'זרש' אשתו ועשרת הבנים, מייצגים את הכלים שאיתם משתמש כוח הרע. 'בגתן ותרש' הם השקרנים, הרמאים האינטרסנטיים שמחליפים נאמנויות לפי אינטרסים אישיים. 'מרדכי' הוא 'הצדיק', עובד ה' הנאמן לגמרי למלך, שיועד את האמת וחושף את השקר. 'אסתר' מייצגת את עם ישראל - את כולנו. את אלה שמתחזקים לפעמים מה' - אבל בסוף נשמעים לקול הצדיק הקורא 'לבוא אל המלך' חזרה, בנאמנות, במסירות נפש, כי רק ככה חוזרים באמת אל המלך. 'חרבונו' מלמד שה'עץ' שעליו צומחים כוחות הרע - הן הזדמנויות שאסור לפספס...

עכשיו נותר לנו להחליט מי כל אחד מאתנו בסיפור הזה?...

ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון

מגלה הלכות

בכל השנה אנחנו עוסקים בהלכות המצויות בכל בית. השבוע, לכבוד חג הפורים נעסוק בהלכות העולות מן המגילה, בנימה מחויבת

כתוב שאם אדם שולח משלוח מנות לחבירו, והמקבל אומר שהוא מוחל לו, יצא השולח ידי חובת מצות משלוח מנות. ומבואר כאן שכאשר אדם רוצה לתת מתנה לחבירו והלה אומר לו 'הריני כאילו נתקבלתי' [כך ביארו הפוסקים את מחילתו של מקבל משלוח המנות] נחשב הדבר ממש כאילו קיבל את המתנה, ולכן בפורים השולח יוצא ידי חובת משלוח מנות למרות שחברו לא קיבל בפועל את המשלוח.

יוצא אם כן שכאשר אחשוורוש אמר להמן 'הכסף נתון לך' הרי הוא כאילו קיבל ממנו את הכסף, ודברי אסתר המלכה 'כי נמכרנו' הם דברי אמת.

שאלה: בהלכה מבואר שיש ענין של 'היזק ראייה' שמחמתו יכול אדם למנוע מחברו לפתוח חלון לכיוון חצירו, משום שמזיקו במה שרואה אותו בהתנהלותו היומיומית, ותמוה אם כן, כיצד הותר למרדכי להאזין לבגות ותרש, וכי בשמיעת סודותיו של חבירו אין 'היזק שמיעה'?

תשובה: הגם שבהלכה מצאנו שהיזק ראייה נחשב היזק, כתבו הראשונים שלא מצאנו בכל התלמוד מושג של 'היזק שמיעה', והוסיפו מכיוון שסתם בני אדם נוהרים בדיבורם [וכמו שאכן בגתן ותרש נוהרו, ודיברו בשפה זרה] לא חששו חכמים להיזק שמיעה. והגם שוודאי שלמעשה, יש לאסור האזנת סתר משום 'זאהבת לרעך כמוך', מכל מקום טעם זה לא שייך כמובן בבגתן ותרש שלא עשו מעשה עמך, ולכן האזנת מרדכי אליהם הייתה בהיתר גמור.

במגילה אחת?

תשובה: מן הסתם ידעו מרדכי ואסתר את ההלכה המפורשת בשולחן ערוך בהלכות מגילה, שכתובת המגילה חייבת להיות כאשר לפני הסופר מונחת מגילה כתובה, ומתוכה הוא מעתיק את המגילה שאותה רוצה לכתוב, ובגמרא משמע שכאשר כותב את המגילה מתוך הזיכרון, המגילה פסולה. ולכן, הוצרכו מרדכי ואסתר לכתוב שתי

קריאת המגילה. צילום: ברוך יערי

מגילות, כאשר הראשונה היא מגילה פסולה משום שלא נכתבה מתוך מגילה כתובה, ורק המגילה השנייה הוכשרה למצותה.

שאלה: הנה אסתר המלכה התלוננה בפני אחשוורוש 'כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג. ולכאורה הדברים אינם נכונים, משום שכידוע, הגם שהמן הציע לאחשוורוש עשרת אלפים ככר כסף בעבור הזכות להרוג את היהודים, אחשוורוש לא לקח את הממון המוצע, ואמר להמן 'הכסף נתון לך, והעם לעשות בו כטוב בעיניך', וכי אסתר ניסתה להפיל את המן על ידי דברי שקר?

תשובה: התשובה לשאלה זו יוצאת ועולה מתוך הלכה בהלכות משלוח מנות. ברמ"א

שאלה: מציירי המגילות בקומיקס [יעוין ביילדי שושן מנצחים את המן, וכן משמע ב'פורימשפיל' הגם שאינו מפורש] ציירו את המן ואת בניו תלויים כולם יחד על העץ הגבוה. ולהלכה הדברים תמוהים, הלא המן נתלה ביום ט"ז בניסן [ובהלכה כתוב שיש הנוהגים לעשות סעודה בתחילת חול המועד פסח לזכר תלייתו], ובניו נתלו 11 חודשים אחר כך, ב"ד באדר, כמו שמפורש במגילת אסתר, ואיך הותר להשאיר את המן תלוי על העץ, והלא בפרשת כי תצא אסרה התורה להלין את נבלת התלוי על העץ ליותר מיום אחד, וכאן יוצא שהלינוהו במשך 11 חודשים? היתכן?

תשובה: ראשית יש להדגיש שמקורם של מציירי הקומיקס הוא בדברי 'התרגום שני' על מגילת אסתר, ששם מפורש שהמן ובניו תלו יחד מהעץ, ואכן 'נס גדול היה שם' במה שגופתו של המן התנוססה בראש העץ במשך 11 חודשים, לעיני ישראל והעמים.

ולגוף השאלה, ב'מנחת חינוך' על המצווה הנזכרת הובאה מחלוקת ראשונים אם איסור זה תקף רק בישראל שנתלה או גם בבן נח, ולפי דעת הראשונים שבבן נח אין איסור מיושבת הקושיה. ולדעות הסוברות שגם בבן נח יש איסור זה, יש לומר שהאיסור הוא רק בהרוג בית דין, אולם כאשר מדובר בהרוג המלכות, אין איסור בהשאתו על העץ.

שאלה: בסוף מגילת אסתר נאמר "ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית", ולא הבנתי מדוע הם היו צריכים לכתוב את המגילה פעמיים, ומדוע לא הסתפקו

מעניין לדעת

לוח השנה שלנו, תוקן לפני כ-1650 שנה על ידי האמורא הלל הנשיא שהיה נכדו של רבי הקדוש. הריטב"א מבאר שהלל גם קבע וקידש בפועל את כל החודשים העתידיים, ולאמלא קידוש החודשים היו בטלים המועדות מישראל, משום שבשביל שההגים יתקדשו, לא די בידיעה, אלא חייבים לקדש בפועל את ראש החודש. לפי קביעות הלוח, הפעם הבאה שיחול פורים המשולש הוא בעוד 20 שנה, בשנת תת"ה.

ויש בנותן טעם להביא את לשון הביאור הלכה בסי' תכ"ז [בנוגע לתיקוני הטעויות שמופיעים בלוח קביעת השנים שהודפס בטור לשנת תש"ז תש"ח ותתמ"ז] "ואין לנו לדאוג כ"כ יותר, כי בוודאי בעת ההיא וגם הרבה קודם יהיה הגאולה ונקדש ע"פ הראיה".

הרב עונה לשאלות בהלכה | בטלפון: 058-3279418 | או במייל: E0583279418@gmail.com

חכם בלילה

שלום כבוד הרב

אני עובד במשרה ביטחונית. האחראי עלי במקום העבודה, היה בדרגת אלוף בצבא, אדם שהגיע להישגים מאוד גבוהים, איש מאד חכם, ובתחום שלו הוא מקצועי מאד, וממילא גם מוערך. עם הזמן אני מרגיש שאני גם רוחש לו כבוד, על חוכמתו ועל הישגיו. מדובר באדם שאינו שומר תורה ומצוות, ואני מרגיש שההערכה שלי הזו, עומדת בסתירה לכל הערכים שלי, וגם חושש שזה פוגע בכבוד שלי לחכמי התורה.

תשובה:

שלום וברכה

האמת שאני מתקשה להבין את ההתנגשות. ישנן חכמות חיצוניות, ויש מה להעריך בחכמות הללו. החכמה יכולה להימצא אפילו בגויים וכפי שאמר חז"ל "חכמה בגוים תאמין" (איכה רבה פרשה ב). ולבד מחכמה יש הישגים גשמיים רבים, אפילו ביחס לעושר מבואר כגמרא ש"רבי מכבד עשירים". כבוד אינו מן השפה ולחוץ, אם רבי כיבד עשירים, פירושו של דבר שגם מי שהשיג עושר יש להעריכו על ההישג שהשיג. האם ההערכה הזו אמורה לסתור, או להתנגש עם הערכה לדברים ערכיים יותר מעשירות?

האם אדם שמעריך מוזיקה אמור להפסיק להעריך נוף יפה? אדם שמעריך פיזיקה אמור להפסיק להעריך כימיה?

כל זה בשאר חכמות, כל שכן ההערכה לתורה ולחכמה לא אמורה להתחסר,

אני מכבד את הממונה עלי, למרות שהוא אינו שומר תורה ומצוות. זה מציק לי

בעקבות ההערכה שלך לחכם בחכמות חיצוניות.

חכמת התורה אינה עוד חכמה, אלא דבר ה'. ההערכה לחכמי התורה, אינה הערכה להישגיות. התורה אינה הישגי ידע וכו'. היא יכולתו המופלאה של בן אנוש לדבוק בדבר ה'. תלמיד חכם אינו רק אדם שיודע תורה, אלא אדם שמקיים את מה שהוא לומד, וחכמת התורה הינה חלק בלתי נפרד מכל ישותו.

אם אנסה להבין את הלך הרוח שלך, כפי הנראה ההתמודדות שלך לא נובעת מהערכת החכמה וההישגים של המנהל האחראי עליך. אלא שאתה מעריך אותו כאישיות, אולי אפילו מעט מעריך אותו, ושם אתה מרגיש את ההתנגשות. אולי זה נובע מכך שאין לך איש חכם בחוכמת התורה שאתה מכיר אישית, מעריך ודבק בו. אני מציע לך לחפש מישהו כזה, שתדבק בו. תלמיד חכם שאתה יכול לפגוש בו לשוחח איתו וללמוד ממנו. כשתמצא אדם כזה, תוכל להעריך את כל מה שיש בו. את הנהגתו בין אדם לחברו וגם בין אדם למקום. את השקפתו על העולם, וגם את אורחות חייו, שוב לא תעריך אדם שיש בו חכמה או כל הישג אחר. כי האדם שאותו תעריך יהיה איש שבכל צדדי יתאים לערכים שלך, גם אם הוא לא יהיה איש מושלם, כי אין אדם מושלם.

לימדו אותנו להעריך גדולי תורה, וזה חשוב מאד. אבל שכחו ללמד אותנו להעריך תלמידי חכמים קרובים אלינו שמסתובבים בינינו שאנו יכולים לספוג מהם ומאורחותיהם, לדבוק בהם וללמוד מהם תורה.

בברכה מרובה,

שלמה

לשאלות בנושאים הנידונים בטור, כמו ייעודו של בן תורה עובד וסדר יומו, הקפדה על הלכה במשרד, ואתגרים בחיי המעשה, מוזמנים לכתוב לרב שליט"א בכתובת:

shlomo.lifshits@gmail.com

נקהלו היהודים

מכל הימים הטובים שלנו, אין יום בו באה לידי ביטוי הקהילתיות כמו ביום הפורים. דלתות הבתים הפתוחות, משלוחי המנות איש לרעהו, וסעודות היום המשותפות, יוצרים את האווירה המיוחדת של יום הפורים - אשר נתן המלך ליהודים... להקהל ולעמוד על נפשם.

אם קרה לכם פעם ונקלעתם לאיזור מגורים של יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות, ביום הפורים, הרי שראיתם את גודל האסון, ואין צורך להאריך בדברים עצובים כאלו, בגליון חגיגי של פורים. "לְתַאֲהָהּ יִבְקַשׁ נִפְרָד..." נאמר במשלי שלמה בן דוד, ופירושו רבותנו כי תאוהו היא עניין של נפרדים. נבדלים ובודדים, הם רודפים כל אחד אחר תאוותיו, בעוד אצילנו מתלכדים כולנו לאהבה את ה', את תורתו, ואת אחינו כל בית ישראל.

בכל גלויות עמנו, בהיותנו עם מפורד ומפורד בין העמים, סימלה הקהילה את החיבור השורשי של העם הנבחר. בכל קצוות תבל, התאספו יהודים לשמוע את קריאת המגילה ברוב עם, ולקיים יחד את מצוות היום שכולו חיבור ודבקות.

כאן בארץ ישראל, בתוככי החיבור החרדי המפואר, עדיין ישנם רבים וטובים שאינם מוצאים את מקומם. שאין להם לא קהל ולא רב, והם מתבודדים במועדיהם. הסיבות אינן חשובות כרגע, ולא באנו לחפש נציגים לתלות בהם את האשם, או לתלות אותו עליהם.

יהודים נקהלים, זו דרכנו בעבודתנו. לכך מכוונת תנועת 'חלקי בקהילתי' ופועלת בכל כוחה: "שלא יישאר בוגר ישיבה שאין לו קהילה".

פורים שמח וקריאה מהנה
המערכת

חלקי בקהילתי

מגבית פורים

אם אתה מתחבר לרעיון 'חלקי בקהילתי' המעודד ובונה קהילות תורניות לבוגרי ישיבות עובדים

ואתה מבין את גודל הצורך והשעה - אלפי משפחות זקוקות מאוד לשותפים כמוך שיסייעו לנו בהתפתחות התורנית של קהילות העובדים בכל הארץ.

תוכל לעשות זאת במערכת 'נדרים פלוס'

בחיפוש קופה: 'חלקי בקהילתי'

או בהעברה לבנק מזרחי 20, סניף 458

חשבון 421017 על שם 'חלקי בעמלי'

בברכת אחים לדרך
ארגון 'חלקי בקהילתי'

כי הוא חי

כי הוא חי ואורך ימי
בו אהבה יומם וליל
הוא רעייתי ואהבתי
תקותי ושמחתי

הוא תמונתי ודעתי
ביטויי וגאונתי
מבוקר ועד ליל לו אייחל
כל זמני אותו אהלל

אם יידום ליבו - יידום ליבי
כי חולה אהבה אני
הוא חברי וכן בריתי
צמוד לבי - כל עולמי

הוא אחד ואני שני
להמשיל לו להחבירה
ביד אפקיד ורוחי
בעת אישן ואעירה

איתי בעבודתי, איתי בלימודי
איתי במאכלי איתי בחופשותי
הם ואנחנו - הוא והיא
כך ידי ממלאים ראשי

לו תשוקתי יצרי ורעבונתי
הוא איתי- ממנו שלונתי
גם כי אלף בגיא צלמונות
לא אירא רע כי הוא עמדי

יסוד החיים אורים ותומים
אם יידום-למה לי חיים
אותו אשאל - ממנו עצה
מחליט עבורי כל משאלה

מורה דרכי, מנוחתי
ממנו אשאלה כל משאלותי
מורי ורבי, אבי ואמי
אחבור אליו - כל אהבתי

לא עזבתיהו, לא שכחתיהו
חיינו חי - אני והוא
רטט חיי, מנגינת ליבי
כל תמונתי וחי-הצגתי

סלח לי בוראי, אלוקי העולם
מאז שהוא איתי - אתה כמעט נעלם...

עמלק הסתלק?

'עמלק הסתלק, מהמוח והלב' אומר השיר. נדמה שברבות השנים, הפך עמלק הפך מדמות היסטורית ממשית, לארכיטיפ דמוני של אויב ישראל. הניסיון להתחקות אחר זרע עמלק נתקל בקושי, מחד התיעוד הברור של המן בן המדנא ההגני משרטט קו נדודים מארץ ישראל של עשוי - הוא אדום, לערבות אסיה ושושן הבירה. מאידך, מוכרת הגמרא במגילה דף ז על פיה 'גרממיה' קרי גרמניה - היא אדום. לאיפה אם כן נדד והתגלגל עמלק האמיתי? אנסה במסגרת קוצר היריעה להציע כיוון.

אין מי שלא מכיר את המושג המצמית גזע ארי, אבל מעטים יודעים שמשמעות המילה 'ארייה' בפרסית עתיקה היא אדם עליון או אדם אציל. התאורטיקנים הנאצים טענו שהשבטים הגרמנים העתיקים מקורם בנדידת עמים מפרס, והשפה הגרמנית מקורה בפרסית עתיקה, ומכאן המילה הנוראית. בשנות השלושים, כשהנאצים מתהדרים בתואר ארייה, משנה שליט פרס רז'א חאן (ידידו הטוב של היטלר) את שמה של פרס לאירן. לראיה הם טוענים, בהרי פרס הנידחים, שם לא התערבו השבטים המקומיים עם ערביי הסביבה - הילידים הינם בעלי שער בלונדיני ועיניים בהירות. החוקרים מפריכים טענה זו שכן יש תיעוד של פרסיים עתיקים כהי שער ועיניים. אך לדידנו זה נפלא, יש את העם הפרסי אליו גלו צאצאי האדמוני ההוא, סבם של אגג ועמלק. נכדיהם המשיכו בנדידה הגדולה לאירופה, אלו כמו אלו הם היחידים בהיסטוריה שחתומים על גזירת 'להשמיד להרוג ולאבד'.

טקיטוס היסטוריון רומאי, הקדיש לעם הזה ספר שלם בשם "גרמאניה" "מי לא יאתה נפשו את המונות הגרמנים, כי בעוז רוחם בזים הם למוות ... אומה מיוחדת וטהורה, שאינה דומה אלא לעצמה...מבנה גוף אחד לכולם...עיניים עזות וכוחות להם, שיער אדום וגוף גדול שכאילו מכשיר אותם למלחמה... אין השלוה חביבה על בני אומה זו" והם מעדיפים "להתגרות באויב ולנחול פצעים" מאשר "לחרוש את האדמה" כי הם סבורים שעצלות היא "לרכוש בזיעת אפיים את אשר ניתן לקנותו בדם" התיאור המצמרר הזה מותח קו ישיר, בין עמלק הצועד 400 מייל רק בשביל לקפוץ לאמבטי הרוחת, ועד לגרמניה הנאצית.

נקודה מצמררת נוספת "הם לא מקשיבים למפקדים שלהם בזכות הסמכות שלהם לתת פקודות" מתאר טקיטוס "אלא בזכות יכולת השכנוע שלהם". אנחנו לא יודעים הרבה על המן, אבל חז"ל מספרים לנו ש"לית מאן דידע לישנא בישא כהמן". וכמובן "ויאהב יצחק את עשוי כי ציד בפיו" כל מי שמכיר את ההיסטוריה יודע שהכח הגדול של היטלר היה כח הנאום וההסתה. נפרשת לאיטה רשת של קווי דמיון ותכונות אופי העוברת כחוש השני בתוך ציר הרשע ההיסטורי. עשוי - עמלק - המן - גרמניה העתיקה - גרמניה הנאצית ואירן הגרעינית(כמעט). שפה גרמנית - פרסית. אודם השער, יכולת ההסתה והשכנוע, ותאווה המלחמה. ולסיום ואולי בנימה של שעשוע. מפלתו של המן מתחילה בעצה של אשתו, "ותאמר לו זרש" והנה בגרמאניה העתיקה דעותיהן של נשים זוכות לכבוד: הגברים "אינם בזים לעצותיהן, גם אינם מזלזלים בתשובותיהן" דבר חריג מאוד בתרבות העתיקה, ויהי לפלא.

ימי הפורים נזכרים ונעשים

קהילות 'חלקי' ברחבי הארץ, נערכו השבוע לאירועי חג הפורים, כל קהילה ותוכניותיה. סדרי לימוד בליל פורים, או מסגרת אבות ובנים ביום הפורים עצמו. מסיבות שמחה וסעודות פורים משותפות, כרצון איש ואיש. מלבד זאת, גם השבוע התקיימו שיעורים מיוחדים, וסדרי לימוד משותף בכלל קהילות חלקי. אנחנו כאן כדי לספר עליהם.

הרב שמעון דולינגר שליט"א המפקח על אפיית המצות של חברי הקהילות, עליה נספר בשבוע הבא, הצפין גם לרכסים, לעסוק עם חברי הקהילה בהלכות אפיית מצות

ונסיים בנתיבות, שם נערך סיום על הלכות תפילין שנלמדו ע"י חברי הקהילה בעיון רב, בלימוד המשותף והקבוע.

בכרמיאל עסקו החברים בסוגיות שמחת החג ומהותו, בצוותא עם הרב נתנאל לב שליט"א

ובקרית יערים (טלז סטון) בבית הכנסת 'בית אברהם' נהנו החברים משיעור המופלא של הרב אבי"ש לופיאנסקי שליט"א המתחדש כמעין המתגבר מידי שבוע

גם בצפת השגרה אינה משתנה, וחברי הקהילה לומדים יחדיו גם בזמן הסעודה שאחרי הלימוד המשותף.

ברמת בית שמש א' התקבצו חברי הקהילה לשיעור מהרב שמעון ברוך דולינגר מח"ס 'מצה שמורה' להתכונן לאפיית המצות הקהילתית.

וברמת ב"ש ג' התקיים שיעורו המרתק של הגאון רבי אליהו מאיר פייבלזון שליט"א, שהצית כדרכו דיון בוער בריתחא דאורייתא, בהשתתפות כל החברים.

בקהילת העמלים במושב קוממיות התקיימה סעודת ראש חודש לאחר הלימוד הקבוע של ליל שיש, בו מאריכים הלומדים מלבד השיעור היומי.

חלקי בקהילתי

מצות חבורה

נותרה כמות מצומצמת של מצות יד מהודרות שנאפו בחבורה ע"י קהילת 'חלקי' בקהילתי המצות בהכשר בד"ץ עדה החרדית ובפיקוח הרב שמעון ברוך דולינגר שליט"א מח"ס 'מצה שמורה'

מחיר המצות:

ק"ג: 190 ש"ח

חצי ק"ג: 95 ש"ח

המחיר כולל משלוח

להזמנות: 054-8479370

התודה והברכה

לידידי תנועת 'חלקי' בקהילתי משפחת מילר הנכבדה

שנבנה רוחם אותם לצייד את כל קהילות התנועה בספרי ההלכה הנפלאים 'עם מקדשי שביעי' ברוב פאר וביד רחבה לע"נ אביהם ר' יהודה אריה בן ר' ישראל דוד הלוי זצ"ל ולתועלת בתי מדרשנו.

ישלם להם ה' כגמולו הטוב ויזכו הלאה להפיץ תורה בישראל.

ארגון 'חלקי בקהילתי'

ברכת מזל טוב

להרב רבי אפרים קרלינסקי שליט"א המאיר לקהל הקוראים מידי שבוע במדורו הנפלא 'יש להם חלק'

לרגל אירועי ביתו תחי'

עב"ג בשעט"מ

ולרגל היכנס בנו חיים יהודה לייב נ"י בעול תורה ומצוות

יהי רצון שתשרה השמחה בביתו תמיד, לראות בטוב ה' בהשקט ובטח

חברי הקהילות ומערכת העלון

לראות ולהאמין

היי. כמה מהחברות הטובות שלי, רואות סרטים וסדרות. וזה מושך אותי. אני בזמן הזה. בחוץ. לא רואה. אבל זה ממש קשה לי.

רציתי לשאול: איך אפשר שהניסיון הזה יהיה יותר קל? ומה בעצם הבעיה לראות סרטים. לא משהו על נושאים אסורים. אלא סרטים דוקומנטריים, או של שירה, והופעה. אני אישה, ובשונה מגבר יש דברים שלי כן מותר לראות

בברכה

שלום וברכה

כל הכבוד לך על הרצון והשאירות. השאלה היא באמת עדינה, כי ככל הנראה לא מדובר כאן בשאלה של אסור ומותר. אכתוב רק כמה דברים למחשבה, ואתחיל דווקא מהסוף, מה יכולה להיות הבעיה.

לכאורה צפייה בסרט כשלעצמה, אין בה בעיה הלכתית. אלא שישנם המון סרטים בהם יש בעיה הלכתית. זה יכול להיות דיבורים אסורים, צניעות, לשון הרע, כפירה ועוד. אלו דברים שאסורים מצד עצמם, וסרט הוא רק הכלי שמביא אותם.

סוגיית הצניעות אינה שייכת דווקא לגברים, אם

כי מה שגורם מחשבות אסורות אצל גברים, הוא אולי קצת שונה ממה שגורם להן אצל נשים. אבל ככל שמדובר על מראות לא צנועות, וגם דיבורים כאלו, הרי זה איסור ברור לגברים ונשים כאחד. כנ"ל לגבי דברים הגורמים למחשבות, במידה וישנם כאלו הם בוודאי אסורים

אני לא ממש מכיר סרטים, אבל יש לי תחושה שתיתכן קצת יד קלה בתחום. אנשים מרגישים שאם זה היה קצר וזה לא הנושא המרכזי בסרט, אז זה לא כל כך נורא. הם צודקים שזה פחות נורא מסרט שזה כל עיסוקו. ועדיין אם זה אסור, גם בים של חזיר אסור.

ומה קורה עם סרטים הנקיים מכל דבר אסור. הם מותרים, אבל לא כל דבר שמותר הוא גם כדאי. למשל, אם זה ממכר (מה שאומר שאם זה בשליטה אז באמת זה יכול להיות בסדר). זה לא כדאי בגלל שתרבות הצפייה והעיסוק הזה עלולים להכניס אותך לתרבות שאת לא שם.

וגם, סרט לא נותן מקום למגננה. הטכניקה בה הוא מעביר לנו דעות ומחשבות, היא כל כך עוצמתית ומתוחכמת, שכמעט ואין לנו יכולת לבקר אותן. אמנם, כל מה שנמצא בקטגוריה של 'לא כדאי' הוא אינדיבידואלי, וההחלטה צריכה להיות לפי האדם.

כשהחברות שלי רואות סרטים, אני צריכה למצוא את הדרך שלי

כעת לשאלתך הראשונה. באמת קשה מאוד לעמוד באתגר, בטח כשמדובר על תחום שאיסורו לא ברור. זה ככל הנראה מצריך עבודה מקדימה לזמן האתגר. כלומר, בזמן שהחברות רואות סרט, זה כבר קשה להתמודד. ההכנה צריכה להיות קודם.

אולי תנסו לתרגל לך צורות בילוי נעימות ומועדפות, כך שיהיה לך טעם טוב מהן. ובזמן של התמודדות, יהיה לך קל יותר למצוא תחליף מידי, מוכר נחמד וזמין.

מעוניינת לשלוח שאלה לרב, כתבי

למייל hazchutleyahadut@gmail.com

לירשום קבלת כל תכני הזכות ליהדות הרשמי כאן:

<https://lp.smoove.io/ozk7?cs=chelki>

חלקי בקהילתי

בית תורני קהילתי לבוגרי ישיבות עובדים לאורם של גדולי התורה

אוי לוסטאו, אתה!

- במקום לחיות לבד - קהילה..!
- במקום להרגיש מנותק- קהילה..!
- במקום לעמוד בצד- קהילה..!
- דעתך לא נשמעת - קהילה..!
- במקום להרגיש סוג ב - קהילה..!
- לאשתך ולילדים אין מקום - קהילה..!
- אין לך רב אישי - קהילה..!
- אין לך עם מי ללמוד- קהילה..!

חלקי בקהילתי

'הופכים את הראש' ומרגישים בבית...

סוף אישי

אליך, בוגר הישיבה!

מה עשית למען חבר'ה כמוך שאין להם קהילת חברים תורנית?

הרי לך קטע ממגילתו של יזם חלקי בקהילתי:

"אם החרש תחריש בעת הזו, רווח והצלה יעמוד לך ולחבר'ה כמוך ממקום אחר וחברים אחרים יזכו לייסוד את הקהילה או השיעור, ואתה - כמה חבל - תפספס את הזכות, ומי יודע אם לעת הזאת הגעת לגור דוקא באזור הזה... קום ועשה מעשה ותפעל למען הקמת קהילה או שיעור לחבר'ה כמוך שמחכים רק לך..."

מוקד קהילות: 02-6260115

במעלה המדרגות היורדות

מי צריך לומר שלום ולהתראות, זה שעולה או זה ששורד?

הזוג עוד עלול לאבד את זה לגמרי, לעלות ולגור בצפת. מי הולך לגור בצפת, רק אנשים מזרחים כאלו. לא שמעו על לרדת מתחת לאדמה ולגור ביחידות דיוק, אמנם המגירה של הסכר לא נפתחת, אם דלת המקרר לא סגורה עד הסוף בדיוק, אבל היי, אתה רק מוציא את הראש ואתה במרכז העיר, יש לך יותר גבוה מזה?

למה אנחנו כל כך אוהבים לדרג כל דבר, ואיך יוצרים את המדרגות. מה עשינו, ואיך אנחנו מחנכים את הצעירים שלנו? פלא שהבקשה הכי פופולרית שלהם, כשהם באים להסתפר היא: תעשה לי בבקשה דירוג עדן כזה... שלא יראה מדורג

איך יודעים? אני שואל את עצמי מידי פעם. למה נראה שכולם יודעים בדיוק נמוך, ורק אני תקוע מאחור... נטול מושג קלוש, לא יודע באמת איך להבחין, להגדיר, לדרג. איך יודעים מי נחשב בחור מודרני, קצת מודרני, מאוד מודרני, ממשפחה פתוחה אבל הוא יותר רציני, ממשפחה סגורה אבל הוא קצת יותר פתוח. מי קובע את קווי ההפרדה ואיך הם מצליחים לטשטש את הכרור, ולחדד את הנעלם? ואחרי כל זה, כשכבר חשבתי שאני תופס את המפה, התברר שלא הבנתי כלום, כי בקצה האופק הופיעה שאלה חדשה: איך נהיים 'שיא המודרני'?

מי קובע אלו ישיבות נכללות בעשירייה הפותחת, ומי בכלל יכול לנחש אלו צועדות אחריהן בשקט, בעשירייה השנייה. איך יודע כל רשם לציין בעט דקה ומסוגננת, דירוג לכל בחור? לא תגידו מאחד עד מאה. מאחד עד עשר. ואם אני 6.5 למה דורגתי סתם 6? זה יפה ככה לקחת חצי נקודה מבחור פשוט וישר דרך שרק רצה להתקבל לשיבה בעשירייה השלישית?

ואם אני בחור ממשפחה רגילה, קלאסית. משלנו. לא פתוח מידי, אבל גם לא איזה צו"ל. הכל רגיל לגמרי, אין מה לראות כאן. אפשר להתקדם. ועכשיו אני הולך להתחתן עם בחורה ממשפחה קצת פתוחה, אבל ההורים ככה מהבית. ז'תומרת, לא התקלקלו או משהו, זה היה ככה כשהגענו. אז איפה אנחנו מתחתנים? חייבים בהדר דיימול - כתר הרימון, יסתכלו עלינו מזור אם נלך על וגשל או היכלי מלכות כמו פעם? אל תגידו לי... זה יהרוס לנו את כל הרגילות הזו שבנינו ברוב עמל. תיכף תציעו לנו להעזי ולהשתולל בטירוף עד כדי גן הדסים בקרית ספר? אבל לא, אתם לא תעשו לנו את זה, נכון? כי זה יהיה הסוף.

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

להגדיל המהומה ולהרבות הטרם...

רק מי שמכיר את ילדי ירושלים, שלא לומר ילדי ירושאלמערס, מבין עד כמה התמונה הזו ממצה את רוח הפורים, השחרור המוחלט בסיגריה, שבטח התקבלה כ'דמי פורים'. הרצינות התהומית, והמתקנות הטהורה. זהו פורים כמו שרק מוקפין יודעים לחגוג

חרדי עובד ומרגיש לבד?
'חלקי בקהילתי' - תרגיש בבית

חלקי בקהילתי 02-6260115

מו"ל: חלקי בקהילתי
יזמות קהילתית תורנית.
מייסד: הרב"ג ברוך צבי גרינבוים
עורך: אהוד בן יהודה
כותבים קבועים:
הרב אפרים קרלינסקי, הרב דב הבלין, הרב שלמה ליפשיץ, הרב זאב קצנלבון, הרב נתנאל זליקוביץ, הרב עלי מורגנשטרן, הרב יעקב שאפנס, ברוך יערי
עיצוב גרפי: נמיק פרסום, עיצוב גרפי: מירי 054-8420999

חלקי בקהילתי

חלקי בקהילתי:
רחוב קהתי 14 ירושלים

מרכז מידע ארצי:

02-6260115

chelki.co.il

helkioffice@gmail.com

סיפור הצלחה

ליענקל נמאס להיות עני, פשוט נמאס. כמה זמן אפשר להיות עני? שנה? עשר? הוא היה בחור ישיבה עני שצריך ללמוד שמונה שעות רצוף כדי לממן קופסת סיגריות. מילא ללמוד, אבל אור החיים על הפרשה שמונה שעות רצוף? אחר כך הוא נהפך לאברך עני שצריך ללמוד שמונה שעות רצוף בתענית דיבור כדי לממן קופסת קוטג' (את הקוטג' שהוא גר בו, השוער מימן למרבה השמחה). נמאס לו סופית.

אל תחשבו שיענקל לא קיים את חובת ההשתדלות. הוא רץ מחלוקה לחלוקה, הלך להתפלל בכותל וחישב את הגביר שמעוניין לחלק מיליונים. הוא אפילו תרם לקופת העיר בפרשת המן בקבר חושים בן דן, למרות שלדעתו זו חריגה מחובת ההשתדלות, קצת ביטחון בקב"ה צריך. אבל הוא עשה את זה למרות הכול, וכלום, חשבון הבנק נשאר עצוב, ממש כמו הפרצוף של נוות ביתו.

יענקל התלבט רבות, אבל צילום הכתובה שנתלה על המקרר יום אחד ובפרט העיגול האדום סביב המילים 'אנא אוקיר ואפלח' גרמו לו להבין שני דברים חשובים. א. נוות ביתו יודעת ארמית. ב. הגיע הזמן להביא כסף הביתה.

יענקל לא בטלן, שנים הוא יודע שלהביא כסף זה קל, לשבת וללמוד זה מה שקשה בחיים. כעת הגיע הזמן לנטוש את המלחמה הגדולה, להנמיך רף ולצאת למלחמה הקטנה, להשיג סכום כסף משמעותי מידי חודש.

אם להביא כסף, אז בגדול. יענקל טיפוס בעל שאיפות, ותפקיד מנתח מוח תמיד משך את תשומת ליבו. משכורת טובה, מעמד מכובד, יש סיכוי טוב שהוא יוכתר ל"רופאם של גדולי ישראל", למרבה הצער בירור קצר גילה לו שכדי להיות רופא פשוט, מהסוג הרוסי שיושב בקופ"ח, הוא זקוק לשבע שנים ועוד חמש אחר כך, הוא גם זקוק לידע מינימלי מהבית, מעבר לכמה זה שבע פלוס חמש.

בירר יענקל על שאר מקצועות ראויים, התלבט בין רואה חשבון, מהנדס, אדריכל, מנכ"ל חברת טבע, ועוד. לצערו התברר לו שבכל המקצועות הנ"ל יש צורך בשני תנאים בסיסיים: ידע מוקדם רציני, ולימודים ארוכים ומפרכים, ליענקל לא היה זמן, לא ידע, גם לא כסף ומרץ. הוא נאלץ לחפש עבודה אחרת. כעת גילה את העולם האמיתי, שילוב של שכר גבוה, בלי לימודים, בלי בגרות

ופסיכומטרי, בלי יכולות יוצאות מן הכלל, האפשרויות שנותרו הן שדרן או חבר כנסת. לאדם כמוהו שיכולות הדיבור שלו איך נאמר... נמוכות מהממוצע בעונה, נותרה רק האפשרות של ח"כ. הבעיה היא שבעשרות השנים האחרונות המפלגות החרדיות לא ממש ראינו מועמדים לתפקיד.

יענקל הגיע אל סף ייאוש, עתידו המקצועי קרס מול עיניו, ואז הגיחה הישועה, ממש כמו במגילת אסתר, הציצה אליו מתוך הסתר

עיצוב AI: ספי רייכקינד

הפנים, מודעה מעוצבת בעיתון הכריזה: "מבין בתחום הנפש? מאות אנשים משועים אליך. קורס ADGJ למטפלים נבחרים יוצא לדרך, שלשה חודשים וגם לך תהיה פרנסה בכבוד".

יענקל התרשם כדבעי, הייתה לו מחשבה לפנות לפסיכולוגיה, אך שבע שנות הלימודים הרתיעו אותו, לצד העלות הגבוהה, וכמובן הלימודים שאינם לפי דעת רבותינו נבג"מ וזללה". שלשה חודשי לימודים על פי התורה, בלי תנאי קבלה ובתשלום מסובסד זה מה שהוא צריך.

הוויל יענקל מכיסו עשרת אלפים ש"ח אותם נטל מהגמ"ח הסמוך, הגיע פעמיים בשבוע למפגש מעצים בו קנה את יסודות הטיפול כולו ולמד על השיטה המהוללת.

מה השיטה אתם שואלים? תשלמו, תדעו, אין מתנות חינם. אספר רק שהיא מתבססת על מודל הסולם, ומעבר שלב אחר שלב. מקשיבים לאני הפנימי, מחפשים את הטריגר למצוקה אותה משדר האני הפנימי, מבינים שזו לא אשמתנו או אשמת האני הפנימי. והופ, הבעיה נעלמת.

שלשה חודשים עברו ביעף, יענקל למד את

שנים הוא יודע שלהביא כסף זה קל, לשבת וללמוד זה מה שקשה בחיים

השיטה באופן מושלם, תרגל אותה על נוות ביתו וילדיו, זכה לתעודת מצטיין בסיום הקורס, והוכתר באופן רשמי לסולמאסטר דרגה שש, דרגה גבוהה מאוד, לדברי מוסר הקורס.

הקורס תם ויענקל החליק אל שוק העבודה, פינה את המחסן מתחת לבית, סייד, שיפץ, תלה עציץ ותמונה של מוח, ופרסם מודעות במקומון השכונתי "הגיע הזמן לצאת לחופשי, יענקל שווארצמאכר, סולמאסטר בכיר".

הפרסומת עבדה, הגיעו לקוחות ויענקל טיפל בהם בחדווה, סיפר על האני הפנימי, שיגר להם אנרגיה אנרגטית, הכריח אותם לעצום עיניים ולנשום נשימות מרגיעות, כל שנדרש. לצערו הרב, אחרי חודש העסק החל להתדרדר. לא שמישהו חשב שהוא שרלטן או משהו כזה, היה ברור לכולם שאם הטיפול לא הצליח, יש להאשים את המטופל, ולא את המאסטר שעובד בשיטה תורנית קדושה. מה שקרה זה שעוד שלשה בשכונה סיימו קורס, הפעם בשיטת הגנד"ה (נשימה, דיבור, נשימה, דיבור, הגשמה), מה שגנב ליענקל את הלקוחות.

לא אלמן ישראל, אל דאגה, יענקל התקדם לשלב הבא. המאסטר הבין את המצב והחליט לפתוח קורס פרטי משלו, הבטיח קורס בן שלשה חודשים ופרנסה מובטחת, תוך שבוע גדשו את הקליניקה של יענקל עשרות צעירים חרדים עם זיק בעיניים, מטפלי העתיד של כלל ישראל. כמו בהבטחות, פרנסתו של יענקל אכן הייתה מובטחת, במקום להרוויח 250 ש"ח לפגישה עם אכול חרדות כלשהו, מצא יענקל את עצמו עם עשרות אלפי שקלים בחשבון ותואר מנטור. הרצאות בפני מחנכים. כל החבילה. ומעל לכל - הדובדבן שבקצפת - תוארו החדש הוא: "ידעם של גדולי ישראל".

uhcle9876@gmail.com